

Smartnewz AR 2017/6132

Onjuiste interpretatie ‘intensieve veehouderij’ door rechtbank

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, 15 november 2017, ECLI:NL:RVS:2017:3130 - Op SmartNewz sinds: 21 november 2017

Op 26 november 2015 is aan een melkveehouder te Wedde, gemeente Bellingwedde, een omgevingsvergunning verleend ten behoeve van de verandering van zijn melkveehouderij en de bouw van een nieuwe stal. Voor de uitbreiding van het bedrijf is het naastgelegen perceel gekocht.

De melkveehouderij wordt sinds 1965 op deze locatie gedreven en in 1997 heeft de huidige melkveehouder het bedrijf van zijn vader op dit perceel voortgezet. Volgens de vergunning uit 2015 kunnen in de nieuwe situatie binnen de inrichting in totaal 370 melk- en kalfkoeien, 160 stuks vrouwelijk jongvee en 2 opfokstieren worden gehouden.

De rechtbank heeft geoordeeld dat het bedrijf na de uitbreiding op het naastgelegen perceel, vanwege de functionele en technische verbondenheid, als één inrichting beschouwd dient te worden. Naar het oordeel van de rechtbank is hier sprake van een intensieve veehouderij nu circa 75% van het rundvee van het bedrijf op stal wordt gehouden. Ingevolge het bestemmingsplan is niet op beide percelen een intensieve veehouderij toegestaan. De rechtbank oordeelde, anders dan het college betogde, dat daarom ook een vergunning voor het afwijken van het bestemmingsplan was vereist.

Afdeling: de rechtbank heeft bij haar oordeel dat het bedrijf in strijd is met het bestemmingsplan omdat het naar haar oordeel moet worden aangemerkt als een intensieve veehouderij, ten onrechte uitsluitend de omstandigheid in aanmerking genomen dat, naar niet in geschil is, circa 75% van het vee op stal wordt gehouden. Volgens de planvoorschriften dient bij dit oordeel de gehele agrarische bedrijfsvoering in aanmerking te worden genomen. Naast het houden van het rundvee, wordt op de eigen gronden van het bedrijf mais geteeld om in de totale ruwvoerproductie van het bedrijf te voorzien. Het bewerken en bemesten van de circa 150 hectare gronden in eigendom van het bedrijf maken ook deel uit van de agrarische bedrijfsvoering. Onder die omstandigheden kan, anders dan de rechtbank heeft geoordeeld, niet worden gesteld dat de agrarische bedrijfsvoering van het bedrijf niet grondgebonden is, omdat deze hoofdzakelijk in gebouwen plaatsvindt. Het bedrijf kan daarom evenmin worden aangemerkt als een intensief veehouderijbedrijf als bedoeld in de bestemmingsplanvoorschriften.

Voor zover de rechtbank bij haar oordeel mede in aanmerking heeft genomen dat de definitie van ‘intensief veehouderijbedrijf’ in artikel 1.21 van de planvoorschriften niet uitsluit dat ook een melkveehouderij als een intensief veehouderijbedrijf moet worden aangemerkt, is zij daarbij niet van de juiste definitie uitgegaan, door voor ‘rundveemesterij’ ‘rundveehouderij’ te lezen. Hoewel deze omissie niet doorslaggevend is, is deze wel relevant, nu de definitie waar de rechtbank van is uitgegaan meer grond biedt voor haar oordeel dan toepassing van de juiste definitie.

Nu de melkveehouderij niet kan worden aangemerkt als een intensief veehouderijbedrijf, bestaat geen grond voor het oordeel dat het project waarvoor de omgevingsvergunning is verleend, om deze reden in strijd is met het bestemmingsplan.

De betogen van de vereniging IVN Bellingwedde en een buurtbewoner, die incidenteel hoger beroep hebben ingesteld tegen de aangevallen uitspraak, falen.

mr.dr.s. C.C.J. (Carmen) Hartendorf - Lexquis

WETINGANG

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht artikel 2.1 , [Meer nieuws over dit wetsartikel](#)
Wet geurhinder en veehouderij artikel 4 , [Meer nieuws over dit wetsartikel](#)
Wet geurhinder en veehouderij artikel 5 , [Meer nieuws over dit wetsartikel](#)
Wet algemene bepalingen omgevingsrecht artikel 3.16 , [Meer nieuws over dit wetsartikel](#)

TREFWOORDEN

afwijkactiviteit, geurhinder